

pendlerordning, der findes mange steder. Den kunne man måske forestille sig at man kunne lave om til en fradragsordning, for der har man et fast rejsemål, man benytter flere gange om ugen. Men med WildCard-ordningen kan det være at man den ene måned rejser til en konference i København, og at man den næste måned rejser til sin fætter eller sin oldemor eller til en konfirmation.

Den måde, man bruger WildCard på, er meget sporadisk, og derfor er det svært at forestille sig, at man skal sende billetter ind for at dokumentere, at nu har man rejst så og så meget. I virkeligheden kunne man få et kæmpe problem med folk, der opdigtede rejser, som de ville selvangive for at få et fradrag. Der er det altså meget nemmere at administrere på den her måde, hvor man får et kort, og så får man rabat. Derfor håber jeg meget, at De Konservative holder fast i, at hvis vi bruger pengene mere fornuftigt, vil de gerne være med til at ændre WildCard-ordningen frem for at lave en fradragsmodel.

Kl. 18.50

Så er der hr. Rune Lund, som jeg synes er inde på nogle værdige overvejelser om den gruppe, som ikke er under uddannelse.

Nu er det jo sådan, at intentionen i det danske samfund er, at netop den her gruppe skal have en uddannelse. Det er det håb, vi har for alle i Danmark. Vi ved, at der skal uddannelse til, for at man kan klare sig. Man har haft forskellige ordninger, hvor man prøver at tilskynde unge mennesker under 26 år til at tage en uddannelse. Og derfor er det langt størstedelen af den her gruppe, som er under uddannelse, og som så vil være dækket af den her ordning.

Når vi så særlig har nævnt de psykisk syge bistandsklienter, er det, fordi vi har set, at det er en gruppe, der er meget svag, og som vi gerne vil tilgodese.

Unge mennesker på halve dagpenge og med nedsat kontanthjælp har stadig en større indtægt, end en SU-modtager har osv. Og vi vil faktisk gerne sende dette signal til dem: Tag jer en uddannelse, så er der rabat at hente. Det mener vi er en positiv tilskyndelse. Men det er klart, at der er store sociale problemer, er vi selvfølgelig villige til at kigge på det.

Afslutningsvis – for jeg kan forstå på formanden, at jeg skal til at slutte af – vil jeg gerne sige, at jeg inderligt håber, at de mange positive signaler, der er kommet her i dag, bliver brugt til, at disse ting bliver indarbejdet i det takstkommissionsarbejde, der er. Og jeg håber ikke, at det, at

vi fra forslagsstillernes side har været nødt til at stille nogle lidt krasbørstige spørgsmål, betyder, at vi har arbejdet os væk fra hinanden. Jeg håber, at man respekterer, at vi har den rolle som opposition, at vi skal prøve bedst muligt at forsvare det forslag, vi har fremsat, og at vi dermed også skal spørge mest muligt kritisk ind til, hvorfor man på den ene side siger, at man er positiv over for forslaget, og på den anden side ikke vil stemme for det. Så er vi nødt til at fremsætte nogle lidt krasbørstige forslag. Det håber jeg altså ikke betyder, at folk bliver så ærgerlige over os, at de slet ikke vil være med til at støtte et ellers symptomatisk forslag.

Så med de her ord vil jeg sige, at jeg meget håber, at vi kan se positivt frem til juni måned, hvor takstudvalget er færdigt, og at vi kan sige til de mange tusinde studerende, der er ude i landet, og som håber på, at vi ændrer det her: Der er blevet lyttet til jer, vi har taget jeres forslag alvorligt, vi vil gerne give jer en WildCard-ordning, som er mere retfærdig end den, der er nu.

(Kort bemærkning).

Jacob Jensen (V):

Jeg vil gerne helt konkret spørge ordføreren for Socialdemokratiet, om han mener, at man har størst behov som studerende, når man er under 26 år, eller når man er over 26 år. For jeg går ud fra, at Socialdemokratiet mener, man har størst behov, når man er over 26 år, siden de fremsætter et forslag, som faktisk kan få den konsekvens, at der flyttes midler fra de unge studerende, de studerende, som gør sig hurtigt færdige, over til dem, som er længere tid om at gøre studiet færdigt, altså dem, som er over 26 år, og som i dag ikke har rabatordningen.

Jeg kan også forstå, at hr. Rasmus Prehn og Socialdemokratiet er klar til at sænke rabatten for dem, som er under 26 år, for at give økonomisk mulighed for nogle andre, som i dag er længere tid om at blive færdige med studierne. Jeg forstår ikke, hvorfor Socialdemokratiet ønsker at straffe de unge studerende, som er hurtigt færdige med studierne, for at tilskynde til, at man skal være længere tid om at blive færdig med studierne, som konsekvensen jo vil være af det her forslag.

(Kort bemærkning).

Rasmus Prehn (S):

Det her forslag handler på ingen måde om at straffe nogen. Det her forslag handler om, at der